

[Undervisningsministeren]

Det er min opfattelse, at der rundt omkring i de enkelte kommuner gøres et godt stykke arbejde for at få folkeskolen til at fungere i overensstemmelse med lovens intentioner, og det er også mit indtryk, at det er lykkedes ganske godt.

Folkeskoleloven trådte i kraft den 1. august 1976, men den er jo faktisk først blevet gennemført fuldt ud med afholdelse af folkeskolens udvidede afgangsprøve i 1979, og det, der mindst af alt er brug for på indeværende tidspunkt, er en gennemgribende lovændring, sådan som der er lagt op til fra forslagsstillernes side.

Jeg skal derfor på regeringens vegne afvise de tre foreliggende lovforslag.

Helle Degn (S):

De tre lovforslag, lovforslag nr. L 48, L 91 og L 92, som her behandles under ét, må vi tage afstand fra. Kristeligt folkeparti ved jo godt, at et af de stridsspørgsmål, der virkelig var mange og lange diskussioner om under forligsforhandlingerne i 1975, netop var spørgsmålet om prøverne, fordi der i gruppen af folkeskoleforligspartier var fundamentalt forskellige syn på, hvorvidt den almindelige danske folkeskole skal være en eksamensskole eller den ikke skal være det. Vi har aldrig ment, at de afsluttende eksamensprøver hørte hjemme i folkeskolen, ligesom vi heller aldrig har vendt os imod, at den enkelte elev har krav på en løbende evaluering. Det vil man vide fra hr. Heinesens forslag fra 1972 og forligspartiernes forhandlinger, og partierne vil vide det fra debatten i 1975.

I bemærkningerne til lovforslag nr. L 48 ser kristeligt folkeparti gennemførelsen af yderligere prøver som – jeg citerer:

»... en forudsætning for at fastholde skolens faglige niveau.«

Det modsatte er nærmest tilfældet for vores vedkommende; vi tror ikke, man sikrer det faglige niveau på denne måde. Udviklingen siden folkeskolelovens vedtagelse har efter vores opfattelse nærmest vist, at det store antal af både mundtlige og skriftlige prøver forhindrer og blokerer for en fornuftig daglig undervisning. I de sidste to måneder af skoleåret mister ikke alene 9. klasseeleverne en fornuftig daglig udnyttelse af skoletiden, men også mange af de yngre årgange

får undervisningen slået i stykker, fordi deres lærere skal have elever op til prøve, eller fordi lærerne bliver sendt ud som censorer på andre skoler.

Det er vores opfattelse, at flere både forældre og lærere efterhånden indser, at der bruges alt for megen god arbejdstid og alt for mange kræfter i 9. klasse på en prøve, om hvilken man nok kan spørge sig selv, hvem der egentlig skal bruge den til noget. Allerede i marts måned får eleverne nemlig en standpunktsbedømmelse, som bruges til optagelse i gymnasiet, og også de, som fortsætter i 10. klasse, bruger standpunktskaraktererne som vurderingsgrundlag.

For de elever, som søger EFG, udløber ansøgningsfristen allerede den 15. februar. For mesterlærlingene gælder det, at eleverne i næsten alle tilfælde har fået lærepladsen, fordi firmaet har lært dem at kende gennem erhvervspraktik eller ved et eftermiddagsarbejde el. lign., hvilket også fremgår af en undersøgelse, som socialforskningsinstituttet har lavet om dette spørgsmål. Firmaerne antager altså eleverne på grundlag af personlige egenskaber og ikke på grundlag af en eksamenskarakter. Medens kristeligt folkeparti taler om at sænke det faglige niveau, får den spildte, gode daglige undervisningstid os til at drage den modsatte konklusion: ikke 2 prøver i 9. klasse, snarere ingen.

CDs forslag, lovforslag nr. L 91, er stort set en genfremsættelse, dog udbygget på enkelte punkter, bl. a. også med ønsket om at genoptage hele diskussionen om faget latin. Vi må afvise dette forslag og henvise til den tidligere behandling af disse skoletanker.

De konservatives forslag, lovforslag nr. L 92, skal jeg heller ikke knytte mange kommentarer til, da jeg allerede har været inde på vor holdning til f. eks. prøver og eksamen. Diskussionen om fagrækken og påstanden om, at et fag automatisk styrkes ved, at man indfører prøve i det, vil jeg lade ligge, men de konservative skal have en kommentar med på vejen fra vores side til hele diskussionen om niveaudelingen. Vi har i modsætning til forslagsstillerne med glæde konstateret, at muligheden for at undlade deling i 8.-10. klasse i stor udstrækning er søgt benyttet af forældre, lærere og lokale skolemyndigheder. På de få år fra 1976 til 1979 har vi set, at der nu er 31 pct. i hele landet og 34 pct. af skolerne i Københavns amt, der